यथा जानकीराघवे नाटके—'रामः—

लीलागतैरपि तरङ्गयतो[1] धरित्री-
मालोकनैर्नमयतो जगतां शिरांसि ।
तस्यानुमापयति काञ्चनकान्तिगौर-
कायस्य सूर्यतनयत्वमधृष्यतां च ॥'

रतिहर्षोत्सवानां तु प्रार्थनं प्रार्थना भवेत् ॥ ९८ ॥

यथा रत्नावल्याम्—'प्रिये सागरिके,

शीतांशुर्मुख, मुत्पले तव दृशौ, पद्मानुकारौ करौ,
रम्भास्तम्भनिभं तथोरुयुगलं, बाहू मृणालोपमौ ।
इत्याह्लादकराखिलाङ्गि ! रभसान्निःशङ्कमालिङ्ग्य मा-
मङ्गानि त्वमनङ्गतापविधुराण्येह्येहि निर्वापय ॥'

इदं च प्रार्थनाख्यमङ्गम् । यन्मते निर्वहणे[2] भूतावसरत्वात्[3] प्रशस्ति[4]-नामाङ्गं नास्ति तन्मतानुसारेणोक्तम् । अन्यथा पञ्चषष्टिसंख्यत्वप्रसङ्गात् ।

रहस्यार्थस्य तूद्भेदः क्षिप्तिः स्यात्—

यथाश्वत्थामाङ्के—

'एकस्यैव विपाकोऽयं दारुणो भुवि वर्तते ।
केशग्रहे द्वितीयेऽस्मिन्नूनं निःशेषिताः प्रजाः ॥'

त्रो(तो)टकं पुनः ।

संरब्धवाक्[3]—

तरङ्गयतः कम्पयतः । तस्य लक्ष्मणस्य (?) । अनुमान(प)यति अनुमानविषयीकरोति । अत्र लीलागमनप्रयुक्तपृथ्वीकम्पनादिकं साधनम् ॥ प्रार्थनं भिक्षा ॥ पद्मानुकारौ पद्मतुल्यौ ॥ भूतावसरत्वात् प्रार्थनायां प्राप्तविषयत्वात् । अन्यथा निर्वहणे प्रशस्तिसत्त्वे पञ्चषष्टिसंख्यत्वे को दोष इति चेत्, संप्रदायविरोध इति ॥ एकस्य द्रौपदीकेशग्रहस्य । द्वितीये द्रोणसंबन्धिनि ॥ संरब्धस्य रुष्टस्य वाक् ॥

---

1. तरङ्गयत इति । तरङ्गयत इति पञ्चान्तं पदम् । एवं नमयत इत्यपि ॥
2. इतीति । चन्द्रादिसादृश्येन अङ्गानां मदनानलतापनिर्वापणक्षमत्वं दर्शितम् ॥
3. संरब्धेति । उक्तं च नाट्यशास्त्रे—'संरम्भवचनप्रायं तोटकम्' इति ॥
4. संप्रदायेति । संप्रदायस्तु 'चतुःषष्टिर्बुधैर्ज्ञेयान्येतान्यङ्गानि संधिषु' इति महर्षिणा निर्दिष्टः ॥

---

१. 'तव' क-ख. २. 'इह' इत्यधिकं घ-पुस्तके. ३. '–त्वाभावात्' क. ४. 'प्रशस्तिः' इति न्यस्तं क-ख-पुस्तकयोः.